

银丝 绸子

ايريشم و نقره

فصلنامه‌ی علمی، فرهنگی و ادبی «ايريشم و نقره»

شماره ۲
2 号

جشن بهاره چین
中国春节

ویژه نامه بهار ۱۴۰۴
2025 年春季

اَبَرِیشم و نقره

فصل نامه‌ی دوزبانه علمی، فرهنگی و ادبی

اَبَرِیشم و نقره

سال اول، شماره ۲، بهار ۱۴۰۴

صاحب امتیاز:

انجمن علمی - دانشجویی زبان چینی دانشگاه اصفهان

مدیر مسئول: زینب مرادی | سردبیر: مینا احمدی حیدری | استاد ناظر: بهناز نعمت‌بخش

مدیر هماهنگی و اجرا: مریم رئیسی

گرافیکست و صفحه‌آرا:

حنانه امانی | رؤیا نادری

مترجمان:

زینب مرادی | پرنیان محمودی | مینا احمدی حیدری | مینا جنگروی | فاطمه راستگو

ویراستاران:

زینب مرادی | رؤیا نادری | ملیکا ادبی | فاطمه نیکورز

آدرس:

خیابان هزارجریب، دانشگاه اصفهان، دانشکده زبان‌های خارجی، گروه زبان چینی

ارتباط با ما:

isfuchinese@gmail.com

ایمیل

@ui_chinese / @ui_ch_admin

تلگرام

@ui_chinese

ایتا

@ui.chinese

اینستاگرام

سلام و احترام به همه همراهان عزیز،

با آمدن بهار، طبیعت جانی دوباره می‌گیرد و زمین با شکوفه‌های زیبا و رنگارنگ جشن زندگی را آغاز می‌کند. برای مردم چین، این فصل نه تنها یک تغییر در طبیعت است، بلکه فرصتی است برای تجلیل از فرهنگ و سنت‌های هزاران ساله‌شان. یکی از برجسته‌ترین مراسم‌ها، جشن بهار یا همان سال نو چینی است.

این جشن که قدمتی هزاران ساله دارد، فرصتی است برای دور کردن انرژی‌های منفی، تزئینات سرخ‌رنگ که نماد خوش شانسی و شادی است و همچنین می‌توان به برنامه‌های با شکوهی مانند رقص شیر و اژدها اشاره کرد که شور و نشاط خاصی به زندگی مردم می‌بخشند.

ما در شماره دوم نشریه "ابریشم و نقره" شما را به سفری به عمق این جشن‌ها دعوت می‌کنیم؛ سفری برای آشنایی با آداب و رسوم و داستان‌هایی که الهام‌بخش زندگی هستند.

افتخار داریم که "ابریشم و نقره" پلی میان فرهنگ زیبای چین و ایران است و تلاش می‌کنیم جلوه‌های این دو تمدن شگفت‌انگیز را به شما عزیزان معرفی کنیم. مشتاقانه منتظر شنیدن نظرات و پیشنهادات شما هستیم، چرا که دیدگاه‌های ارزشمندتان همیشه راهنمای ما در این مسیر خواهند بود.

با بهترین آرزوها،
مینا احمدی حیدری
سردبیر

فهرست مطالب

شماره ۲ - ویژه نامه بهار ۱۴۰۴

۵ سپیده دم بهاری

۷ دو آغاز، یک معنا

۹ زودیاک چینی

۱۱ قرمز افسانه‌ای

۱۹ جشنواره فانوس بهاری

۱۳ سفری به دل فرهنگ‌ها

۱۷ خدای ثروت

۲۱ فانوس‌های رمزآلود

春晓

春眠不觉晓，处处闻啼鸟。

夜来风雨声，花落知多少。

—孟浩然

در یک روز بهاری آنقدر مست خواب بودم که متوجه
طلوع آفتاب نشدم، آنچه مرا از خواب بیدار کرد صدای
آواز پرندگان بود که از همه جا به گوش می‌رسید، پس از
آن باد و باران دیشب، چه کسی می‌داند که چند گل بر
زمین افتاده است!

春晓

春	眠	不	觉	晓
处	处	闻	啼	鸟
夜	来	风	雨	声
花	落	知	多	少

墨迹书法

دو آغاز، یک معنا

نویسنده: پرنیان محمودی
دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان

نوروز و جشن بهاره چینی‌ها دو جشن باستانی است که هر دو نمایانگر آغاز سال جدید است. این دو جشن علی‌رغم تفاوت‌هایشان، دارای شباهت‌هایی نیز هستند که همگی از فرهنگ دو کشور سرچشمه می‌گیرند.

نوروز با چیدن سفره هفت‌سین نمود پیدا می‌کند. در مقابل، جشن بهاره چین با فعالیت‌های خاصی مانند آتش بازی، رقص شیر و اژدها، و تزئینات قرمز رنگ همراه است که همگی برای دور کردن ارواح خبیث و جذب خوش‌شانسی است.

مدت زمان جشن بهاره چینی‌ها ۱۵ روز است که با "جشن فانوس" (元宵节) به پایان می‌رسد. درحالی‌که جشن نوروز ۱۳ روز بوده و با مراسم "سیزده‌بدر" خاتمه می‌یابد، که نماد بدرقه بدشانسی و تجدید دیدار با طبیعت به منظور استقبال از امید و نشاط در سال جدید است.

هر دو جشن دارای غذاهای سنتی خاص خود هستند. در چین، غذاهایی مانند "جیاؤزی" (饺子 - نوعی دامپلینگ) و "ماهی بخارپز" سمبل فراوانی و خوشبختی هستند. غذای مخصوص شب سال نو در ایران سبزی پلو با ماهی بوده که نماد خرمی و برکت زندگی است.

هرچند نوروز و جشن بهاره چینی‌ها از دو فرهنگ متفاوت نشأت گرفته، اما هر دو به اهمیت خانواده و آغاز دوباره طبیعت توجه داشته و آن را گرمی میدارند. این جشن‌ها با آیین‌های مخصوص خود، ارزش‌های فرهنگی عمیقی را حفظ کرده و نسل به نسل انتقال می‌دهد. بررسی این شباهت‌ها و تفاوت‌ها نشان می‌دهد که چگونه انسان‌ها در سرتاسر جهان از تغییر فصل‌ها الهام گرفته و این شروع دوباره را در فرهنگ خود به روش‌های گوناگون جشن می‌گیرند.

نوروز و جشن بهاره چین هر دو با تغییر فصل همراه‌اند. نوروز در اولین روز از فصل بهار (تقویم شمسی) جشن گرفته می‌شود، اما جشن بهاره چینی‌ها در اولین روز از اولین ماه قمری برگزار می‌شود که تاریخ میلادی آن از ۲۱ ژانویه تا ۲۰ فوریه متغیر است.

هر دو جشن نماد آغاز دوباره طبیعت و زندگی جدید هستند.

در این روز اعضای خانواده گردهم می‌آیند تا سال نو را در کنار یکدیگر جشن بگیرند.

در چین، "شام دورهمی شب سال نو" (年夜饭) مهم‌ترین بخش جشن است، همانگونه که در ایران شب سال تحویل خانواده‌ها دور هم جمع شده و با خوردن غذاهای مخصوص به استقبال سال نو می‌روند.

نظافت و آماده‌سازی خانه‌ها در هر دو فرهنگ جزء جدا نشدنی از تدارکات قبل عید است. در چین این سنت با عنوان "تمیزکاری سال نو" (大扫除) شناخته می‌شود که نماد دور ریختن بدشانسی و آماده شدن برای جذب خوش‌شانسی در سال جدید است.

در چین، افراد به کودکان "پاکت‌های قرمز" (红包) که درونشان مقداری پول نقد است عیدی می‌دهند، که معتقدند این هدایا با خود برکت و خوش‌یمنی به همراه می‌آورند. در ایران نیز عیدی دادن جزئی شیرین از این جشن باستانی برای کودکان به شمار می‌رود.

两个开端， 一个意义

مترجم: زینب مرادی
دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان

诺鲁孜节和春节都是一种传统的节日，两个都表现出来新年的开始。这两个节日都有异同，而源于两个国家的文化。

诺鲁孜节和春节两个都与季节的变化有关，伊朗人在春天的第一天过诺鲁孜节，但是中国人在正月初一过春节。
两个节日表现大自然的重生和新生。

在那天家人聚集在一起过新的一年。
在中国，年夜饭是春节最重要的部分。在伊朗，家人也在除夕夜团圆吃特别的饭菜，而迎接新的一年。

打扫房子在这两个文化是新年前离不开的一部分。在中国，人们把打扫房子叫做“打扫除”，意思就是把所有的厄运打扫出去而准备为了新的一年带来好运。

在中国，过年的时候，人们给孩子们红包，红包里面有钱，他们认为这些红包会带来好运。在伊朗也老人给孩子们钱，对孩子们来说这是诺鲁孜节最甜蜜的部分。

在伊朗，人们用“Haft_sin” (伊朗新年七种 S 开头的物品的餐桌) 来过诺鲁孜节，而在中国，春节却随着有些特别的活动，如烟花、舞狮和舞龙、红色装饰等，这些活动都代表着驱邪并吸引好运。

春节有15天，到“元宵节”就结束，但是诺鲁孜节有13天，最后一天是“Sizdah bedar”，代表着送别厄运、再次与自然相遇，而迎接新年的希望和喜悦。

这两个节日都有自己传统的食物。
在中国，有些食物如饺子和鱼象征着丰富和幸福。伊朗除夕夜特别的饭菜是鱼和蔬菜，象征着喜悦和生活的幸福。

虽然诺鲁孜节和春节各个源于两个不同的文化，但是这两个节日都重视家庭的重要性的和大自然的重生而珍惜它们。
这个节日用自己特别的仪式，保存深刻的文化价值，而代代传承下来。看一看这些共同点和不同点，可以发现世界上各地的人们怎么受到季节变化的启发，而在自己的文化中用不同的方式来过重新开始。

زودیاک چینی

مترجم: زینب مرادی

دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه
اصفهان

فرهنگ زودیاک در چین قدمتی طولانی دارد، که از علم ستاره شناسی باستانی و اسطوره‌ها و افسانه‌ها سرچشمه می‌گیرد. در تقویم قمری چین، سال به دوازده ماه تقسیم می‌شود که هر ماه را با یک حیوان نشان می‌دهند. این حیوانات نقش مهمی در جامعه بشری ایفا می‌کنند و طبق دیدگاه پیشینیان با طبیعت و کیهان ارتباطی تنگاتنگ دارند. مردم اغلب بر اساس حیوان سال خود، طالع و اقبال و ویژگی‌های شخصیتی خود را پیش بینی می‌کنند.

ستاره شناسی چین باستان بر این باور بود که ارتباط نزدیکی بین حیوانات روی زمین و ستارگان در کیهان وجود دارد. هر حیوان زودیاک با یک صورت فلکی نجومی مرتبط است، و تصور می‌شود که زمان حرکت و ظهور آنها در آسمان با سرنوشت انسان ارتباط دارد.

مدت‌ها پیش، مردم نمی‌دانستند چگونه سال را محاسبه کنند، بنابراین امپراتور ششم تصمیم گرفت از میان حیوانات ۱۲ نماینده را به عنوان "حیوان سال" انتخاب کند. بنابراین او اعلام کرد که مسابقه‌ای را در عرض رودخانه ترتیب دهند و ۱۲ حیوانی را که زودتر به خط پایان می‌رسند، ۱۲ حیوان زودیاک بنامند.

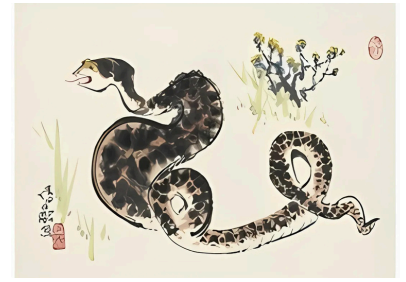
نکته جالب در مورد این بازی نبرد بین هوش و سخت کوشی بود. مسابقه عبور از رودخانه آغاز شد! موش و گربه برای کسب مقام اول به هوش و ذکاوت خود تکیه کردند، بر پشت گاو سوار شده و همان‌جا مخفی شدند، زمانی که گاو به خشکی نزدیک شد، موش به سرعت پایین پرید و خود را به خط پایان رساند و مقام اول را به دست آورد. اما گربه آن جایگاه را از دست داد چون در انتهای مسیر موش گربه را به داخل آب هل داد، و همین منشأ داستان دشمنی بین گربه و موش شد. گاو تنها توانست در جایگاه دوم قرار گیرد، اما پایداری و سخت کوشی او باعث احترام همگان شد. ببر برای عبور از رودخانه نهایت تلاش خود را به کار گرفت و در حالیکه خیس شده بود خود را با عجله رساند تا مقام سوم را کسب کند. خرگوش زیرکانه از روی چوب‌های شناور در آب پرید، و فرزند و چابک به خط پایان رسید. اگرچه ازدها یک جانور افسانه‌ای قادر به پرواز است، اما او برای کمک به روستایی خشک در جهت آوردن باران، زمان را به تأخیر انداخت و در نهایت مقام پنجم را به دست آورد. که چنین روحیه ایثارگرانه‌ای تحسین مردم را برانگیخت!

مار آرام و بی صدا حریفش اسب را دور زد و با جلو زدن از او موفق شد ششم شود، اما اسب به جایگاه هفتم دست یافت. پس از آنها گوسفند، میمون و خروس با کمک هم قایقی ساختند و از رودخانه عبور کردند و باهم به خط پایان رسیدند اما چون گوسفند زحمت بیشتری کشیده بود به جایگاه هشتم و میمون و خروس به ترتیب نهم و دهم شدند.

سگ که سخت مشغول بازی در روخانه بود دیرتر رسید. با اینکه خوک آخرین حیوانی بود که به خط پایان رسید، اما خونسردی و بی‌خیالی او باعث خنده مردم شد!

دوازده حیوان زودیاک نه تنها برای ما نمادی برای محاسبه سال هستند، بلکه سمبل "هماهنگی بین انسان و طبیعت" در فرهنگ چین است.

生肖文化在中国有着悠久的历史，它起源于古代的占星学和神话传说。在中国农历中，一年被分为十二个月，每个月用一个动物来代表。这些动物在人类社会中起着重要的作用，在古人的眼中与自然和宇宙密切相关。人们常常根据自己的生肖年来预测运势和性格特点。

中国古代的占星学认为，地球上的动物与宇宙中的星体存在密切联系。每个生肖动物都与一个天文星座相关联，它们在空中的运动和出现时间被认为与人类的命运息息相关。

关于十二生肖的起源，有一则传说最为著名。很久以前，人们不知道如何计算年份，玉皇大帝决定从动物中挑选12位代表作为“年兽”。于是，他宣布举办一场渡河比赛，到达终点的前12位动物将被命名为十二生肖。

这场比赛的趣事是聪明与勤奋的较量。

渡河比赛开始了！老鼠和猫靠着自己的“小聪明”先夺了第一名，它们藏在牛的背上，待牛即将登岸时，老鼠迅速一跃跳到终点，拔得头筹。但猫，因为被老鼠“推入水中”，错失了名额，这也成为猫和老鼠不和的故事起源。牛只能屈居第二名，但它的踏实与努力却得到了大家的尊敬。老虎奋力穿过河流，湿漉漉地赶到，成为第三名。兔子机灵地跳上浮木，轻巧地抵达终点；龙虽是飞天神兽，但它为了帮助干旱的村庄降雨，耽搁了时间，最终拿下了第五名。这样的无私精神让人佩服！

蛇悄无声息地绕过对手马，成功成为第六；然而马成为第七。接着，羊、猴子、公鸡互相帮助，造了一条船，一起过河流，到底一起到达了终点，但是因为羊比较努力，所以成为第八，猴子和公鸡却分别成为第九和第十。

在河里玩耍的狗迟到了，而获得第十一。

猪虽然最后一个到，但它慢条斯理的“佛系态度”让人忍俊不禁！

十二生肖不仅是我们的计算年份的标志，更是中国文化中“人与自然和谐”的象征。

قرمز افسانه‌ای

مترجم: زینب مرادی

دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان

افسانه‌ها حاکی از آن است که در زمان‌های قدیم هیولای وحشتناکی به نام "شی" وجود داشت. او معمولاً در اعماق دریا زندگی می‌کرد، اما هر بار با فرا رسیدن روز سی ام از دوازدهمین ماه قمری به ساحل می‌آمد و به روستاهای اطراف می‌رفت تا دام‌ها را بخورد، گاهی اوقات هم مردم را می‌خورد. مردم روستا برای مقابله با او راه‌های زیادی را امتحان کردند اما هیچکدام کارساز نبود.

بعدها، ریش سفید روستا راهکاری اندیشید، او از خدای آشپزخانه کمک خواست، اما خدای آشپزخانه اصلاً حریف "شی" نمی‌شد، بنابراین برای نجات مردم، به دنبال یافتن خدایان قدرتمندتری به آسمان رفت تا از آنها کمک بخواهد. امپراتور آتش با شنیدن این قضیه، پسر خود "نیان" را فرستاد تا با دو گنجینه جادویی یعنی پارچه ابریشمی قرمز و گیاه آتش زای بامبو همراه با خدای آشپزخانه به دنیای انسان‌ها بروند و مردم را از این بلا نجات دهند.

در شب سی ام، "شی" دوباره برای آزار و اذیت آمد، "نیان" و "شی" وارد یک نبرد بزرگ شدند. "نیان" با استفاده از پارچه ابریشمی قرمز و گیاه آتش زای بامبو "شی" را فراری داد. "نیان" قبل از رفتن برای جلوگیری از بازگشت دوباره "شی"، پارچه‌های ابریشمی قرمز را به نوارهای کوچکتر تقسیم کرد و به همه داد تا آنها را بالای سردر خانه‌های خود بچسباند، او همچنین به روستاییان یاد داد چگونه ترقه بسازند، که پس از روشن کردن درست مانند ساقه آتش زای بامبو عمل می‌کرد.

از آن پس، "شی" چنان ترسیده بود که به اعماق دریا فرار کرد و دیگر هرگز جرأت نکرد به روستا بیاید.

به رسم یادبود این واقعه، مردم روز سی ام از ماه دوازدهم سال را "شب سال نو" - شی کی "شی" از بین رفت - نامیدند، و همچنین روز اول سال را "نیان" نام‌گذاری کردند. به تدریج سنت‌های جشن سال نو بین مردم رواج یافت. هر سال در شب سال نو، خانواده‌ها پارچه‌های ابریشمی قرمز را بر سردر خانه‌های خود می‌چسباندند، که بعدها به چسباندن کاغذ یا پارچه‌های قرمزی که روی آنها دویته‌های شعری نوشته شده تکامل یافت. علاوه بر این آتش بازی می‌کنند، لباس‌های نو می‌پوشند و جشن می‌گیرند. رسوم جشن سال نو تا به امروز ادامه یافته است.

"خدای آشپزخانه" خدای مهمی در باورهای عامیانه است که مسئولیت مدیریت غذا و نوشیدنی‌های خانواده را برعهده دارد و اطمینان می‌دهد که هر خانواده زندگی مرفهی داشته باشد. او همچنین مسئول نظارت بر خیر و شر در جهان است، به گونه‌ای که هر سال در روز ۲۳ ام یا ۲۴ ام از دوازدهمین ماه قمری به آسمان می‌رود تا با "امپراتور یشم" درباره خوشبختی، بدبختی، مرگ و زندگی مردم تصمیم بگیرند. بنابراین مردم در این روز که با عنوان "سال نو کوچک" شناخته می‌شود به خدای آشپزخانه ادای احترام کرده و از او می‌خواهند که آینده خوشی را برایشان رقم زند و جهان آنان را از هرگونه بدی و شرارت ایمن نگاه دارد.

传说，古时候有个可怕的怪兽名字叫——夕。平时夕生活在海底，但是每到腊月三十那天，它就会跑上岸，到附近村子里吃牲口，有时还吃人呢。村子里的百姓为了对付它想了很多办法，都没有成功。

后来，村子里年纪最大的老爷爷想出了一个办法，请灶王爷帮忙。可是灶王爷根本不是夕的对手，他为了救百姓们就上天找本领大的神仙来帮忙。神农氏听灶王爷说了此事，派自己的儿子年拿着红綾布和喷火花竹筒两件法宝，跟灶王爷去人间为民除害。

三十晚上，夕又来捣乱了，年和夕展开了一场大战，年用红綾布和喷火花竹筒把夕赶跑了。为了防止年走后，夕再来作恶，年把红綾布剪成许多小条分给大家帖在大门上。又教百姓们做爆竹，点燃后跟喷火花竹筒一模一样。从此，夕被吓得逃到海底，再也不敢到村子里来了。

为了纪念这件事，百姓们把腊月三十这一天叫除夕，而把正月初一叫年，渐渐地，民间有了过年的风俗。每年腊月三十，家家门上贴红綾，后来变成贴对联，另外还要放爆竹、穿新衣服庆祝。过年民俗也一直延续到今天。

تابوهای سال نو در چین و ایران:

سفری به دل فرهنگ‌ها

نویسنده: فاطمه نصیری

دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان

در ایران شستن چیزی در لحظه‌ی تحویل سال تابوست. می‌گویند اگر دست در آب باشد، برکت سال جدید را می‌شوی. قصه‌ای از شمال ایران هست که زنی هنگام تحویل سال لباس می‌شست و تا آخر سال بی‌برکت ماند.

استفاده از درها

در چین ورود یا خروج از در پشتی در روز اول ممنوع است. فقط در اصلی، دروازه‌ی خوشبختی است و در پشتی راه ارواح بد. افسانه‌ی نیان، خدای سال نو، می‌گوید یک پیرمرد با بستن در پشتی با پارچه‌ی قرمز، شی را فراری داد.

در ایران در لحظه‌ی تحویل سال یا روز اول، نباید بی‌دلیل در خانه را باز و بسته کنی. باور دارند این کار بدبختی را دعوت می‌کند. در شیراز قصه‌ای هست که مردی روز عید در را باز گذاشت و گوسفندانش مردند.

صحبت درباره‌ی زمان

در چین در شب سال نو یا روز اول، نگاه به ساعت یا حرف زدن از زمان ممنوع است، چون شانس را محدود می‌کند. افسانه می‌گوید مردی ساعتش را کوک کرد و الهه‌ی زمان، شن شی، او را نفرین کرد و خانوادش بیمار شدند.

در ایران در لحظه‌ی تحویل سال، حرف زدن از گذشته یا غصه‌ی آن تابوست. قصه‌ای در اصفهان هست که پیرزنی از جوانی‌اش گفت و سالش پر از گریه شد. شادی و نگاه به آینده، کلید سال نو است.

سال نو، چه در چین و چه در ایران، چیزی فراتر از یک جشن ساده است؛ آیینی است پر از سمبل‌ها، باورها و تابوهایی که ریشه در تاریخ و فرهنگ این دو ملت دارد. این تابوها، که گاهی عجیب و گاهی آشنا به نظر می‌رسند، راهی برای دعوت شانس و دوری از بدبختی‌اند. در این مقاله، هشت تابوی جذاب و کمتر شناخته‌شده‌ی سال نوی چینی و نوروز ایرانی را بررسی می‌کنیم. آماده باشید تا با این سفر فرهنگی، هم شگفت‌زده شوید و هم به فکر فرو روید!

شستن موها یا دست‌ها

در چین روز اول سال نو، شستن موها ممنوع است. کلمه‌ی "مو" (ف) در زبان چینی هم‌صدا با "ثروت" (ف) است و شستن آن، یعنی شستن شانس! افسانه‌ای می‌گوید الهه‌ی مو، که نگهبان شانس بود، از مردی که موهایش را شست عصبانی شد و ثروتش را گرفت.

اعداد خاص

در چین عدد ۴ در سال نو ممنوع است، چون هم صدا با "مرگ" است. در سلسله‌ی هان، امپراتوری چهارمین پسرش را اعدام کرد و ۴ شوم شد. خانواده‌ای هم که ۴ کیک برنجی خورد، بدبخت شد!

در ایران عدد ۱۳، به‌ویژه در سیزده‌بدر، نحس است. قصه‌ای می‌گوید پادشاهی ۱۳ سکه داد و قحطی آمد. مردم در روز سیزدهم از شمارش ۱۳ دوری می‌کنند.

آینه و انعکاس

در چین شکستن آینه یا گریه جلوی آن در سال نو ممنوع است، چون تعادل زندگی را به هم می‌زند. زنی جلوی آینه گریه کرد و تصویرش گم شد، انگار روحش را از دست داد.

در ایران نگاه به آینه در لحظه‌ی تحویل سال، فقط با شادی و لباس نو مجاز است. مردی با لباس کهنه نگاه کرد و سالش فقیرانه گذشت. آینه باید شادی را منعکس کند.

ابزار تیز

در چین استفاده از چاقو یا قیچی در روز اول ممنوع است، چون شانس را می‌برد. مردی سبزی خرد کرد و روح نگهبان، زوِشِن، شانس خانه‌اش را گرفت.

در ایران بریدن نان یا پارچه با چاقو در لحظه‌ی تحویل سال یا روز اول، برکت را قطع می‌کند. زنی در لرستان پارچه برید و سالش بی‌لباس ماند.

رنگ‌ها

در چین لباس سفید یا سیاه در سال نو ممنوع است، چون رنگ عزاست و بدبختی می‌آورد. خانواده‌ای در سلسله‌ی تانگ لباس سفید پوشید و یکی از آن‌ها مرد.

در ایران لباس تیره در لحظه‌ی تحویل سال یا روز اول تابوست. مردی در یزد سیاه پوشید و سالش غم‌انگیز شد. رنگ روشن، شادی می‌آورد.

حرف زدن و دعوا

در چین حرف زدن با غریبه یا دعوا در روز اول ممنوع است، چون انرژی منفی می‌آورد. مردی با مسافری دعوا کرد و خانه‌اش سوخت.

در ایران غیبت یا دعوا در لحظه‌ی تحویل سال یا روز اول، سال را پر از کدورت می‌کند. دو همسایه در تهران سر مرغ دعوا کردند و آرامش‌شان رفت.

تابوهای سال نو در چین و ایران، آینه‌ی باورهای عمیق این دو فرهنگ‌اند. هر دو به شانس، برکت و دوری از انرژی منفی اهمیت می‌دهند، اما چینی‌ها به موجودات افسانه‌ای مثل نیان و ارواح تکیه دارند و ایرانی‌ها به لحظه‌ی تحویل سال و سمبل‌ها. شاید این تابوها خرافات به نظر برسند، اما نشان‌دهنده‌ی تلاش انسان برای کنترل سرنوشت‌اند.

منابع:

افسانه و باورهای عامیانه چینی: برگرفته از روایت‌های شفاهی و متون تاریخی سلسله‌ی هان وتانگ (تحقیقات میدانی و مکتوب).
فرهنگ عامه‌ی ایرانی: قصه‌های محلی از شهرهای شیراز، اصفهان، لرستان و یزد (روایت‌های شفاهی و مجموعه‌های فولکلور).

中国和伊朗的新年禁忌：

文化之旅

无论在中国还是伊朗，新年都不仅仅是一个庆祝活动。它是一种仪式，充满了很多传统的象征、信仰和禁忌源于两国历史和文化。这些禁忌有时显得陌生，有时却出奇地熟悉，它们象征着祈福避灾。

洗头或洗手

中国：新年第一天，洗头是被禁止的。“发”（fà）在汉语中发音与“财”（fā）谐音，所以洗头意味着洗去你的运气！传说守护财富的发神会因为一个人洗头而夺走他的财富而发怒。

伊朗：在新年的时候洗任何东西都是禁忌。人们认为，如果你的手浸在水里，就会洗去新年的祝福。伊朗北部流传着一个故事，一位妇女在新年期间洗衣服，结果带来了一整年的不幸。

门的使用

中国：新年第一天，禁止从后门进出。只有正门才是通往好运的大门；后门则是驱邪的通道。传说中，一位老人用红布绑在后门上，吓跑了年神“年”。

伊朗：新年伊始，不鼓励无缘无故地开门关门。人们认为这会招来厄运。设拉子有个故事，讲的是一个男人在新年第一天忘了关门，结果把所有的羊都弄丢了。

谈论时间

中国：除夕夜或新年第一天，看钟或谈论时间是禁忌，这会影响你的运气。传说，一个男人调好了钟，却被时间女神神石诅咒，导致他的家人病倒了。

伊朗：新年时谈论过去或过去的悲伤被视为禁忌。伊斯法罕的一个故事讲述了一位老妇人回忆青春岁月，并在泪水中度过了一年。喜悦和期待是新年的基调。

特殊数字

中国：在新年的时候禁止使用数字“4”，因为它听起来像“死”一样。汉朝时期，一位皇帝处杀了他的第四个儿子，这个数字就成了不吉利的数字。另一个故事讲述了一个家庭吃了四块年糕后遭遇不幸的事。

伊朗：13这个数字不吉利，尤其是在“Sizdah Bedar”（诺鲁孜节的第13天）。传说一位国王发放了13枚硬币，结果引发了一场饥荒。人们在这一天避免数13这个数字。

镜子与倒影

中国：在新年的时候，打破镜子或在镜子前哭泣是被禁止的，因为这会破坏生活的平衡。一位妇女对着镜子哭泣，她的倒影消失了，仿佛失去了灵魂。

伊朗：新年时照镜子，只有在喜庆的气氛和穿新衣下才被允许。一位男子穿着旧衣服照镜子，度过了贫困的一年。镜子必须反映幸福。

利器

中国：新年第一天禁止使用刀或剪刀，它们会断送好运。一位男子切菜时，被守护神祖神带走，导致家中好运尽失。

伊朗：人们认为，在新年或新年第一天用刀切面包或布料会断送福气。洛雷斯坦的一位妇女切布，一

年都没有新衣服。

颜色

中国：新年第一天禁止穿白色或黑色的衣服，这些是哀悼的颜色，会带来厄运。唐朝有一家人穿着白色衣服，结果其中一人去世了。

伊朗：新年第一天穿深色衣服是禁忌。亚兹德的一名男子穿着黑色衣服，度过了悲伤的一年。明亮的颜色带来欢乐。

说话和争吵

中国：新年第一天禁止与陌生人交谈或争吵，这会带来负能量。一位男子与一位旅行者吵架，结果他的房子被烧毁了。

伊朗：人们认为，在新年第一天说闲话或打架会给全年带来冲突。德黑兰的两个邻居为了一只鸡大打出手，从此他们的和平就此破灭。

中国和伊朗的新年禁忌反映了两国根深蒂固的文化信仰。两国传统都强调好运、祝福和避免负能量。然而，中国的习俗常常与年兽和神灵等神话生物有关，而伊朗的传统则以新年的确切时刻和象征性仪式为中心。

虽然有些人可能认为这些禁忌仅仅是迷信，但它们表示了人类控制命运的愿望。

خدای ثروت

مترجم: زینب مرادی
دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان

در روز پنجم از عید بهار چینی ها، خدای ثروت متولد می شود. این خدا دارای چهار وزیر است که همگی با هم از پنج جهت شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز، پول و ثروت را با خود به همراه می آورند.

مردم در این روز طبق سنت پیشینیان آتش بازی می کنند تا زشتی ها و پلیدی ها از بین بروند. در و پنجره های خانه را باز می گذارند تا ثروت از همه طرف وارد خانه شود. آنها همچنین برای استقبال از خدای ثروت چنین اشعاری را می خوانند:

“天门开，地门开”

“五方财神到家来”

“左门开，右门开”

“四面福气滚滚来”

“善门开，孝门开”

“善因孝果财自来”

درهای آسمان و زمین باز است؛

پنج فرشته ثروت به خانه ما می آیند؛

درهای چپ و راست را باز می کنیم؛

از همه طرف خوشبختی به سمت مان سرازیر می شود؛

درهای مهربانی و احترام را باز می کنیم؛

همین که مهربان باشیم و احترام بگذاریم ثروت خودش می آید.

中国民间诸神版画

جشنواره فانوس بهاری

مترجمان: مینا احمدی حیدری (دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان)،
مینا جنگروی (دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه تهران)

اما یکی از معروف‌ترین افسانه‌های جشن فانوس (元宵节) مربوط به امپراتوری هان و فانوس‌های روشن شده برای خدایان است.

روزگاری در زمان امپراتوری هان یکی از وزیران در خواب دید که خدای آتش قصد دارد شهر را بسوزاند. او برای جلوگیری از این فاجعه، پیشنهاد کرد که همه مردم شهر در شب پانزدهم ماه اول قمری فانوس‌هایی روشن کنند، طوری که وقتی خدای آتش از آسمان به زمین بنگرد، فریب بخورد و تصور کند که شهر از قبل آتش گرفته و می‌سوزد، در نتیجه از تصمیم خود منصرف شود. از آن زمان، روشن کردن فانوس‌ها تبدیل به یک سنت شد.

همچنین افسانه‌ای دیگر درباره‌ی دخترکی به نام یوان‌شیائو (元宵) است. دختری که در دربار امپراتوری کار می‌کرد و دلش برای خانواده‌اش اندازه‌ی مشت کوچکش شده بود. روزی یکی از وزرا برای کمک به یوان‌شیائو نقشه‌ای کشید و به امپراتور گفت که در شب پانزدهم، خدای آتش به شهر حمله خواهد کرد و تنها راه نجات این است که مردم فانوس روشن کنند و نوعی شیرینی مخصوص با آرد برنج به نام تانگ‌یوان (汤圆) درست کنند. امپراتور این کار را انجام داد و یوان‌شیائو هم توانست در این جشن خانواده‌اش را ملاقات کند. از آن زمان، این روز به نام او جشن گرفته شده و همچنین شیرینی تانگ‌یوان با نام یوان‌شیائو نیز صدا زده می‌شود.

این جشنواره با شکل منحصر به فرد و خلاقانه خود، نه تنها خاطراتی عمیق به جای می‌گذارد، بلکه جلوه‌ای از شکوه و جذابیت فرهنگ چین را به رخ جهانیان می‌کشد.

ماه کامل، خوشحالی را برای مردم پدیدار می‌کند
و جشن فانوس، عشق را

“جشنواره فانوس بهاری” این جشن در پانزدهمین روز از اولین ماه تقویم قمری چینی برگزار می‌شود و نقطه پایانی برای جشن‌های سال نو به شمار می‌رود. با گذشت زمان، این جشن باشکوه نه تنها جایگاه خود را در قلب سنت‌های چینی حفظ کرده است، بلکه به نمادی از خلاقیت و درخشش تبدیل شده است.

در طول جشنواره، فانوس‌های زیبا و خیره‌کننده با طرح‌هایی متنوع به نمایش درمی‌آیند. از نقش‌مایه‌های حیوانات و گیاهان گرفته تا شگفتی‌های معماری بین‌المللی، فرهنگ اصیل چینی، تاریخ، فضا و افسانه‌های باستانی در این رویداد فرهنگی چشم‌نواز جای گرفته‌اند. تلفیق نوآوری با سنت، روح تازه‌ای به این جشنواره بخشیده است؛ امروزه فانوس‌ها با برق روشن می‌شوند، در حالی که هنر دست‌ساز هنرمندان همچنان جوهره اصلی آن‌ها را حفظ می‌کند.

این جشن آیین‌ها و رسوم جذابی دارد که هریک داستانی را در دل خود پنهان کرده‌اند. یکی از این آیین‌ها، “رهاسازی فانوس‌ها در آسمان” است که به‌ویژه در مناطق روستایی محبوبیت بیشتری دارد. باور بر این است که این فانوس‌ها، آرزوی دل مردمان را به آسمان برده و پیام‌آور امید و تحقق رویاها هستند.

元宵节

月圆人圆，元宵节情满人间

元宵节在农历正月十五举行，是新年庆祝活动的高潮。随着时代的变迁，这个盛大的节日不仅保留了在中国传统文化中的核心地位，也成为了创造力与辉煌的象征。

在节日期间，各种图案各异、美轮美奂的灯笼遍布大街小巷。从动物与植物的图案，到国际建筑奇观，再到传统的中国文化、历史故事、宇宙空间以及古老传说，这个充满视觉享受的文化盛宴展现了中华文化的丰富内涵。传统与创新相结合，为元宵节注入了新的活力。如今，灯笼虽然使用电灯点亮，但工匠们的手工艺艺术仍然保留着原始的精髓。

这个节日有着有意思的仪式，各个有自己的故事，这些仪式之一是放飞灯笼到天空，这个仪式尤其是在农村地区更流行，他们认为这个灯笼把人们心里的愿望去天空那儿，而是希望、梦想实现的使者。

这个节日有着有意思的仪式，各个有自己的故事，这些仪式之一是放飞灯笼到天空，这个仪式尤其是在农村地区更流行，他们认为这个灯笼把人们心里的愿望去天空那儿，而是希望、梦想实现的使者。

元宵节其实有好几个传说，其中最著名的之一与汉朝皇帝和为神明点亮灯笼有关。相传在汉朝时期，一位大臣梦见火神打算烧毁城市。为了避免这场灾难，他建议所有市民在农历正月十五的夜晚点亮灯笼。这样当火神从天上往下看的时候，就会误以为城市已经着火了，于是打消了烧城的念头。从那时起，点灯笼就成了一种传统。

还有一个关于一个叫元宵的小女孩的传说。她是宫里的宫女，非常想念自己的家人，心里的思念就像她的小拳头一样紧紧地揪着。有一天，一位大臣为了帮助元宵，想出了一个办法，告诉皇帝说，正月十五那天，火神将要攻击城市，唯一的解决办法是让百姓点亮灯笼，并制作一种用糯米粉做的甜点，叫“汤圆”。皇帝听从了这个建议，照做了，元宵也因此在这一天见到了自己的家人。从那以后，这一天就以她的名字庆祝，人们也把“汤圆”叫作“元宵”。

这一节日以其独特的形式和创造性，不仅留下了深刻的回忆，更向世界展示了中华文化的璀璨与魅力。

فانوس های رمزآلود

مترجم: مینا احمدی حیدری

دانشجوی کارشناسی زبان چینی دانشگاه اصفهان

معما یا معما گفتن همواره از بازی ها و سرگرمی های سنتی مردم چین بوده است. در دوران سلسه سونگ جنوبی، معماهای فانوس به بخش جدایی ناپذیر از سرگرمی جشن فانوس تبدیل شد. این معماها را به روی فانوس می چسبانند تا گردشگران در این جشن آنها را بخوانند و حدس بزنند و همچنین آنها را "یو سی" یا "کلمات پنهان" نیز می نامند.

رسم معماگویی یا حدس معما در سلسله های مینگ و چینگ به اوج خود رسید. در آن سال گولو از سلسله چینگ چشم اندازی از حدس معما و حال و هوای جشن معما را در جشنواره فانوس در سوژو ثبت کرد: "کسانی که عاشق بازی و سرگرمی اند، کلمات رمزی می سازند و فانوس ها را بالا می گیرند. به گونه ای که یک طرف فانوس با دیوار پوشانده شده، و سوالات در سه طرف آن چسبانده شده می شود و مردم آن معماها را حدس می زنند. معماها همه از آثار کلاسیک مثل کنفسیوس، اشعار، افسانه ها و رمان ها، ضرب المثل ها، حشرات، گل ها، گیاهان و سبزیجات هستند. کسانی که درست حدس بزنند جایزه دریافت می کنند که شامل بادبزن، آویز، میوه، غذا و غیره می شود که آنها را «هدایای معما» می نامند.

افسانه ها حاکی از آن است که یک سال در طول جشنواره فانوس، امپراتور چیان لونگ و گروهی از وزیرانش به دیدن این جشنواره آمدند. آنها که خیلی خوشحال بودند، معمایی مطرح کردند و از همه خواستند آن را حدس بزنند. یکی از همراهان، محقق و اندیشمند جی شیائولان، لحظه ای فکر کرد، سپس شعری به صورت معما روی فانوسی نوشت: "این نه سیاه است، نه سفید، نه قرمز و نه زرد، مانند روباه، گرگ، گربه یا سگ، نه حیوانی اهلی است و نه وحشی. در شعر هست، در نثر هم هست و نوشته ای شگفت انگیز است. امپراتور چیان لونگ و وزیرانش در مورد آن فکر کردند، اما نتوانستند پاسخ را حدس بزنند، در نهایت، خود جی شیائولان پاسخ را فاش کرد: (معما)

猜灯谜

谜语一直是中华传统的益智游戏。

南宋时，“灯谜”成为元宵节必不可少的助兴项目。灯谜是贴在元宵节花灯上供游人猜的谜语，又称“庾辞”、“隐语”。

元宵节猜灯谜成熟于明清时期。清顾禄《清嘉录》中记录有当年苏州元宵节猜灯谜的情景：“好事者巧作隐语，拈诸灯。灯一面覆壁，三面贴题，任人商揣，谓之打灯谜。谜头皆经传、诗文、诸子百家、传奇小说及谚语、什物、羽鳞、虫介、花草、蔬药，随意出之。”猜中者有奖，奖品有巾扇、香囊、果品、食物等，谓之“谜赠”。

传说，有一年元宵节，乾隆皇帝带着一群文武大臣前去观看灯会。看到高兴时，乾隆皇帝陪他的大臣们也出了一谜联，让大家猜一猜。随同的学士纪晓岚稍思片刻，就挥笔在宫灯上写了一副对联：“黑不是，白不是，红黄更不是。和狐狼猫狗仿佛，既非家畜，又非野兽。诗也有，词也有，论语上也有。对东西南北模糊，虽为短品，也是妙文”。乾隆皇帝看了冥思苦想，文武大臣一个个抓耳挠腮，怎么也猜不出来，最后还是纪晓岚自己揭了谜底：（猜谜）

فصلنامه دو زبانه‌ی «ابریشم و نقره» از زحمات تمامی افرادی که در گردآوری شماره فعلی نقش داشته‌اند، قدردانی کرده و برای تهیه شماره‌ی بعدی خود از تمامی عزیزان علاقمند دعوت به همکاری می‌نماید تا برای نشر آثار خود، به جمع ما بپیوندند.

راه‌های ارتباطی نشریه:

@ui_chinese / @ui_ch_admin

تلگرام

isfuchinese@gmail.com

ایمیل

@ui_chinese

ایتا

@ui.chinese

اینستاگرام

معاونت
فرهنگی اجتماعی

